

שמע ישראל - הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 95

מי לה' אלי!!! - אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

סימני הרעה והקללה הכי הגדולה של הדור
שרבני הערב רב שולטים עליו, וכמעט
הגדולה מכולם, שכולם יטמנו ידיהם
בצלחת מבלי לעשות מאומה, ויאמרו רק
דבר אחד:

עַל מִי לָנוּ לְהַנְשֵׁן, עַל אֲבִינוּ נִשְׁבְּנִמִּים.
הכל נגמר, כולם כבר עשו תשובה, ואין
לנו כבר מה לעשות בעולם, הכל בסדר,
וכך יבלבלו את כל העולם

הגאון מורינו רבי יצחק מוולאזין זצ"ל כאשר צפה בחכמתו על מעשה הדור, עלה בדעתו להציע איזה תיקונים וסדרים טובים בהאומה, ויתנגדו לו הרבה רבנים מכת בעלי הבטחון, אז ענה להם במר נפשו את המשנה הידועה בסוף מסכת סוטה (פרק ט משנה טו) **רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֶאֱזִיר אוֹמֵר, מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בּוֹשׁוּ חֲבֵרִים וּבְנֵי חוֹרִין, וְחַפּוּ רֹאשָׁם, וְנִדְלְדְלוּ אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה^א, וְגָבְרוּ בְּעָלֵי זְרוּעַ וּבְעָלֵי לָשׁוֹן, וְאִין דּוֹרֵשׁ וְאִין מְבַקֵּשׁ, וְאִין שׂוֹאֵל^ב,**

(א) תוי"ט על מסכת סוטה (פרק ט משנה טו): ונדלדלו אנשי מעשה - אין חש להם: ואין דורש - לישראל: ואין מבקש עליהם רחמים - עכ"ל רש"י:

ואין שואל - בשלום חברו. כן נ"ל: רבי אליעזר הגדול - הוא רבי אליעזר בן הורקנוס תלמיד ריב"ז כנזכר בפרקי אבות [פ"ב מ"ח]: שרו חכימיא - לשון רש"י התחילו החכמים: ספריא מלמדי תינוקות שהם קטנים מן החכמים -

עַל מִי לָנוּ לְהַשְׁעוֹן, עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אָמַר, מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ... וְאֵין מִבְקֵשׁ.

עַל מִי יֵשׁ לְהַשְׁעוֹן, עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

בְּעֶקְבוֹת מְשִׁיחָא חֲצָפָא יִסְגָּא... וְהַמַּלְכוּת תִּהְיֶה

לְמִינּוֹת, וְאֵין תּוֹכְחָה. בֵּית וַעַד יִהְיֶה לְזִנוֹת...

וְחֻכְמַת סוֹפְרִים תִּסָּרַח, וְיִרְאִי חֲטָא יִמְאָסוּ, וְהָאֻמַּת

תִּהְיֶה נֶעְדָּרֶת... אִיבֵי אִישׁ אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ. פָּנֵי הַדּוֹר כְּפָנֵי הַכֶּלֶב...

וְעַל מִי יֵשׁ לָנוּ לְהַשְׁעוֹן, עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

עַד כָּאֵן לַשּׁוֹן הַמִּשְׁנָה שֵׁם.

וּלְפֶלֶא מַדּוּעַ שְׁלֹשָׁה הַמִּשְׁנָה אֶת חֲתִימַת הַמַּאמֵר "עַל מִי

יֵשׁ לָנוּ לְהַשְׁעוֹן, עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, שְׁלֹשָׁה פַעֲמִים.

וְהִיא לֵה לַאֲמָרָה בְּסוֹף כָּל הַמַּאמְרִים.

ע"כ. ואין שואל ואין מבקש - הכי גרסינן במשנה בגמרא דבבלי וירושלמי. ולא קשיא דלא אמר ואין דורש. כיון דתרי תנאי נינהו. ולישנא דמר הכין. ודמר הכין.

ב) ואין שואל - בשלום חברו. בספר אור הנר יפה סוטה דף מ"ט: ביאר, שלא יהיה למי לשאול שאלות חמורות כמבואר בתנא דבי אליהו זוטא (פרק טז): ר' ישמעאל בן אלישע אומר מה שיוכל האדם ללמוד בעשרה שנים יכול הוא לשכחה בשתי שנים הא כיצד אם אדם יושב ששה חדשים בטל ואינו שונה הוא אומר על הטהור טמא ועל הטמא טהור ואם הוא יושב י"ב חדשים בטל ואינו שונה הוא מחליף את דברי חכמים של זה בזה ואם הוא יושב י"ח חודש בטל ואינו שונה הוא משכח ראשי הפרקים ואם הוא יושב כ"ד חודש בטל ואינו שונה מאבד ומשכח אפילו ראשי מסכתותיו ולבסוף הוא יושב ודומם. ומתוך שהוא אומר על טהור טמא ועל טמא טהור ומחליף דברי חכמים של זה בזה ומשכח ראשי הפרקים ומאבד ראשי המסכתות עליו אמר שלמה (משלי כד) על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב והנה עלה כלו קמשונים כסו פניו חרולים וגדר אבניו נהרסה. על שדה איש עצל עברתי זהו שיושב בטל ואינו שונה ועל כרם אדם חסר לב זהו שדעתו גסה עליו במשנתו והנה עלה כלו קמשונים סוף שהוא מבקש דבר ממשנתו ואינו מוצא כסו פניו חרולים סוף שהוא מתבייש וגדר אבניו נהרסה סוף שאינו רואה סימן ברכה לעולם. וכו'. ומפני טעם הזה היו גדולי ישראל חוזרים כל שנה על כל ד' חלקי שו"ע, ובזה פירשתי אין דורש ואין מבקש, שאין לנו היום הגדולי ישראל שילמדו את עם ישראל שילמדו שו"ע, והם לומדים עם אנשים משניות גמרא, אבל קצת שו"ע אין דורש ואין מבקש, ואיך אפשר להיות יהודי בלי שידע לכל הפחות המחבר עם הרמ"א בכל ד' חלקי השו"ע, ולכן הודפס הבית יוסף צ"ל בזמנו את כל ד' חלקי שו"ע מחולק לימי החודש שיגמרו בכל חודש כל הד' חלקי שו"ע, ואכמ"ל.

ועל כן אמר הגר"י ז"ל אשר גם חתימת המאמר הוא גם
כן אחת מסימני הרעה והקללה רחמנא ליצלן, וכמעט
הגדולה מכולם, הן אם נדלדלו אנשי מעשה כו', ומה ראוי
למאשרי הדור לעשות? לקום בפרץ עמם ודתם, אולם
המה תחת להתאחד ולתת עצות וסדריים ישרים למען
לעצור בעד הרעה, הנה אמנם יטמנו ידיהם בצלחת מבלי
לעשות מאומה, ויאמרו רק "על מי יש לנו להשען, על
אבינו שבשמים!" בהתקוה כי מן השמים ירחמו גם כי
לא ינסו דבר מה בפועל, שלשה המשנה שלש פעמים
להראות כי גם זאת מעיקרי סימני הקללה, עד כאן.

חודש מנחם אב שנת תשנ"ה לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי